

VARLIKLARIN ZİKİRİ: İLAHİ İŞARETLER VE DUALAR

Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidina Muhammedin ve âlâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü:

a. Peygamberimize Gelen Selamlar: Taşların ve Ağaçların Dilinden

Fe-kâle resûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

لَمَّا اسْتَعْلَنَ لِي جِبْرِيلُ جَعَلْتُ لَا أَمْرٌ بِحَجَرٍ وَلَا شَجَرٍ إِلَّا قَالَ لِي: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

Lemme's-ta'lene liye cibrîlü cü'iltü lâ emurru bi-hacerin ve lâ şecerin illâ kâle liye esselâmü 'aleyke yâ rasûlallâhi.

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Lemme's-ta'lene liye cibrîlü. Cebrâil bana aleni görünmeye başladığı zaman. Bir taşın yanından.

Cü'iltü lâ emurru bi-hacerin ve lâ şecerin. Bir ağacın yanından geçtim mi.

Illâ kâle liye esselâmü 'aleyke yâ rasûlallâhi. O taş o ağaç bana mutlaka Allah'ın selamı senin üzerine olsun.

Esselâmü 'aleyke yâ rasûlallâhi derdi. Cebrâil gelmeye başlayınca, Resûlullah olduğu böylece açıklanmış olunca, Peygamber sallallahu aleyhi vessellem hangi ağacın, hangi taşın yanından geçse, o taştan, o ağaçtan ona selam olurdu. *Esselâmü 'aleyke yâ rasûlallâhi.*

Ey Allah'ın Resûlu!

Sana selam olsun diye.

Dağı taşı, insanı, kuşu konuşuran Cenâb-ı Hakk Teâlâ. Tabi biz kendi maddi varlığımızın bir şahsiyeti olduğunu idrak ediyoruz. Evet, et yığınıyız, ameliyatla bazı parçalarımız kopartılıyor, kesiliyor. Trafikte ayağı gidiyor adamın, kolu gidiyor ama yine o adam o adam işte. Nüfus kâğıdına yazılı, ismiyle cismiyle, kafasıyla, tahsiliyle o adam. Yani bu ete bağlı

değil, adamın kişiliği. İki bacağı kesiliyor, kolu kesiliyor, şöyle oluyor, böyle oluyor ama yine bir kendi zatı, şahsiyeti kalıyor. Bu zatı, şahsiyeti düşünüyor insanın. Bir şeyler yapıyor. İbadet ediyor veya isyan ediyor. Namaz kılıyor veya içki içiyor. Karar veriyor.

Biz kendimize canlı diyoruz. Başka şeylere de cansız diyoruz veya etrafımızdaki varlıkları canlılar, cansızlar diye ayırıyoruz. Canlıları da bitkiler, hayvanlar, insanlar diye sınıflara ayırıyoruz. Bize görü ağacın canı olduğunu biliyoruz. Çünkü büyüyor, sararıyor, yeşeriyor tamam meyve veriyor. Canı olduğunu biliyoruz ama bizim gibi bir zihniyeti, kişiliği, korkusu, sevinci, ümidi bir şeyi var mı onu bilmiyoruz.

Yalnız ben bilim ve teknik dergisinde okumuştum ki, bir ağaç, bir bitki yanında kavga edilirse veyahut korkunç bir şey böyle adam öldürme, dövme gibi falan bir şeyler olursa tespit etmişler ki irkiliyor ağaç. Duygulanıyor yani hoşlanmıyor bu şeyden. Bazı hayvanlar bazı insanları seviyor, yanına geliyor, bazıları gelmiyor, tamam hayvanların bir kişiliği, zevki, sevgisi, düşmanlığı var. Saldırması var.

Tamam, ama ağaçların böyle bir kişiliğinin olması bizi şaşırtıyor. Ama bilim adamları tespit etmişler bunu, bir takım değişmesinden bazı şeylerin, irkiliyor.

Hatta mesela bir adam öldürülmüş. Kim öldürdüğü belli değil ama birisi öldürüldü sanılıyor. Bir ağacın altında kesmiş yani ötekisini. Hiç şahit yok. Şimdi o katili o ağacın yanına götürdükleri zaman ağaç irkiliyormuş. Haa ağaç bundan korkuyor, tepki gösteriyor, demek ki katil bu. Bilmiyorum bunlar fantezi midir? Yani biraz böyle halkın merakını şey yapmak için, insanların, bu ilim adamı denilen insanların böyle bazen acayip şeyleri yazıları mazıları olur. İşte şey gibi, Merih'ten gelen adamlar filan hikâyesi gibi. Ufo'lar filan gibi. Öyle bir şey midir yoksa bazı şeyler böyle şeylerin tezahürleri var mı yok mu?

Bitkileri eh belki vardır diyoruz. Ama kesin olarak söylüyorlar bir ev hanımı, çiçekleri severse, günaydın, nasılsınız bakalım, çok mu su istiyorsunuz, ah güneşten sarardınız soldunuz mu, ben size su vereyim bilmem ne filan, o kadının bitkileri oo geliyormuş böyle, yemyeşil pırl pırl yapraklı, abus suratlı, ötekisinin

ki öyle olmuyormuş. Yani bitki tatlı sözden, pohpohtan, iltifattan, komplimandan memnun oluyormuş. Yani bir şeyler var. Olabilir diyoruz. Şimdi yani pekte garipsemiyorum. Ama taş, kum buna ihtimal vermiyorum. Bize göre onlar cansızlar sınıfından, ama o da şüpheli yani.

Ne malum?

Yani biz kendimiz hücrelerden meydana gelmişiz. Kendimizi bir üst sınıfta sayıyoruz, doğru. En üst, en yüksek seviyeli mahlûkuz.

E ağaç?

E ağacında akli var, duyguları var galiba, o da tahmin ediliyor. Sevinci, üzüntüsü var, irkilmesi var, yaşam için mücadelesi var filan.

Taş?

Taşı iyi tanımıyoruz.

Amma Kur'an-ı Kerîm de kesin olan bir şey var ki;

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا ...
﴿٤٤﴾... تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ

*Ve in min şey'in illâ yüsebbihu bi-hamdihî
velâkin lâ tefkahûne tesbîhahüm.*¹

Hiç Allah'ı zikri tesbih etmeyen varlık yok. Hepsi zikri tesbih ediyor ama lakin siz anlamıyorsunuz, duyamıyorsunuz tesbihi. Abdülahad Nûri hazretleri var. Büyük evliyâullahtan. Eyüp de türbesi var. 18 defa mı Ayasofya Camiine manevi bakımdan çağrılmış Resûlullah tarafından sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz tarafından kendisine, bir tarikatın hilafeti verilmiş filan. Böyle menkıbeleri anlatılan bir mübarek zat. Âlim, çok âlim bir şiirini ben İslam Dergisinde neşrettim.

Bir musikişinas demiş ki;

Oo bu şiiri kim neşretti. Bu şiir demiş çok olağanüstü bir şiir. Yani oo çok kıymetli bir şey. Tabi kıymetli, söyleyen kıymetli adam. Çok âlim adam. Sıradan değil.

Diyorlar ki;

Yani bu acaba ağaçların, tuğlaların, evlerin, taşların, kumların tesbihi yani lisanı hal ile midir?

¹ 17/İsrâ, 44.

Yoksa onunda bayağı bir dili varda duyulur mu?

Var ve duyulur diyor. Kendisi selahiyetle söylüyor, iddia ediyor. Karşı tarafla konuşurken var diyor, duyulur diyor, evliyâullahtan bir mübarek zat.

Eh Peygamber Efendimizin hadîs-i şerîfi işte. Ağacın yanından geçerken *Esselamü aleyke ya Resûlullah* diyor ağaç. Taşın yanından geçerken de *Esselamü aleyke ya Resûlullah* diyor taş. Cenâb-ı Hakk konuşur ve konuşuracak. Ahirette de bu eller, bu gözler, bu diller, bu kulaklar, bu ayaklar şahitlik edecek, mahkeme-i kübrada.

Sen bu günahı işledin mi?

İşlemedin mi?

Ayak diyecek ki;

Ya Rabbi!

O mekâna ben yürüdüm.

El diyecek ki;

Ya Rabbi!

Bu eller ile benimle tuttu o parayı, keseyi aldı, cebine koydu diyecek.

Onun üzerine adam diyecek ki:

﴿٢١﴾... وَقَالُوا لِيَجْلُو ذِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا

Ve kâlû li-cülûdihim li-me şehidtüm 'aleynâ.

Ey benim azalarım, ellerim, ayaklarım, gözlerim. *Li-me şehidtüm 'aleynâ.* Niye bizim aleyhimize şahitlik ettiniz böyle. Herkesin eli, ayağı aleyhinde şahitlik edince, ona diyecekler ki:

Li-me şehidtüm 'aleynâ. Yahu niye aleyhimize şahitlik yaptınız.

Yani sen benden değil misin?

Benim bir parçam değil misin?

Niye benim aleyhime şahitlik ettin?

قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ

Diyecek ki;

*Kâlû entakanallâhullezî entaka külle şey'in.*²

² 41/Fussilet, 21.

Her şeyi konuşturabilen, konuşturmaya kâdir olan Allah, beni konuşturdu.

Nasıl susayım?

Nasıl şahitlik yapmayayım?

Mümkün mü?

Mekânlar, evler, ağaçlar, tuğlalar, topraklar, kumlar, taşlar insanın amellerine şahitlik edecek. İyi veya kötü. Hacerülesved, kendisine öpenlere, kendisine selam verenlere şahitlik yapacak. Haa bu güzel tabi, yüzümüz gülüyor şimdi. Tamam, bende hacca gitmiştim, bende bu işi yapmıştım, iyi be. Koltuklarım kabarmaya başlıyor. Tamam, Hacerülesved şahitlik edecek. Kâbe şahitlik edecek. Mescid-i Harâm şahitlik edecek. Mina, Müzdelife, Arafat şahitlik edecek. Amma yalan söylediği zaman, haram yediğin zaman, daha başka çeşitli günahları işlediğin zaman, bulunduğun mekânlarda şahitlik edecek. Birde o tarafı var. Her şeyi konuşturmaya kâdir.

Peygamber Efendimiz, daha Peygamberlik ile görevlendirilmeden evvel alametleri belirmişti. Akşam ne rüya görürse sabahleyin, “farakı Sübh” gibi, sabah aydınlığı gibi, o rüya

aynen çıkardı. Dün gece gördüm ben bunu, aynen çıkartı.

Olağanüstü insan. İnsanların en güzeli. Seyyidi Veledi Âdem. Âdemoğullarının Efendisi. Eşref'ül mürselîn. Peygamberlerin en şerefli. Olağanüstü insan. Cenâb-ı Hakk sevmiş, yaratmış, övmüş, methetmiş. Peygamber Efendimize Allahu Teâlâ hazretleri salât ü selâm ediyor. Habîbullah seçmiş kendisine. Tabi o zaman ağaçlar *Esselamü aleyke ya Resûlullah* diyecek. Taş da, *Esselamü aleyke ya Resûlullah* diyecek. Tabi güvercinde gelecek oraya yumurtlayacak. Tabi örümcekte gelecek oraya ağ gerecek, mağaranın önüne, düşmana Resûlullah'ı göstertmeyecek. Resûlullah dua ettiği zaman tabi çölden aslan gelecek, müşrik herifi, 10 tane 15 tane arkadaş arasında koklaya koklaya koklaya bu değil bu değil bu değil parçalayacak. Çünkü Resûlullah açmış elini, sen zulmettin Müslümanlara, çok eza, cefa ettin, çok edepsizlik eyledin. Allah sana kendisinin canavarlarından birisini musallat eylesin demiş. Tamam mı?

Sen misin müşriklik, kâfirlik eden?

Aldın mı bedduayı Resulullah'tan?

Aldın. Babası da müşrik azılı, kendisi de müşrik azılı. İki azılı müşrik, Kureyşin.

Babası diyor ki; evladım sen buralardan kaybol. Müşrik ama Peygamber Efendimizin ciddiyetini biliyor. Sen buralardan kaybol diyor. O sana böyle dediyse başına bir hal gelir. Al adamlarımdan 10-15 kişi. 10-15 kişi alıyor Mekke'den ayrılıyor. Allah'ın aslanlarından sanki başka diyarlar hali imiş gibi, sanki sadece Mekke'deymiş gibi. Mekke'den çıkıyor 10-15 kişi çöllere. Taif'e, ne tarafa doğru gidiyorsa, bağlık bahçelik, mülklerinin olduğu yere doğru gidiyordur. Taif uzak bir yer değil. Arafat'tan biraz gidiverdin mi Taife geliyor-sun. Orada bağlar var, bahçeler var, üzümler var, narlar var, dünyanın en güze narları, incir, çekirdekli ağzında eriyip gidiyor, çekirdek gibi bir şey yok. Güzel bağlık bahçelik bir yer. Oralara bir yerlere doğru gidiyor işte artık hesapladı. Yolda mola veriyorlar. Çünkü ne de olsa hayvan gücü, insan gücü böyle mesafeler gibi atla uçağa git, Kuala Lumpur'a, oradan atla uçağa git Cidde'ye öyle yağma yok. O kadar kolay değil. Çölde mola veriyorlar, yatıyorlar. Kendi usüllerine göre yatıyorlar. Geceleyin bir canavar geliyor. Resûlullah dua etti

ya, çölden bir aslan yırtıcı şey geliyor. 15 kişi yatmışlar, örtüleri çekmişler, çölün rutubetinden korunmak, üşümek için, burunlarını örtmüşler filan. Onu kokluyor onu kokluyor onu kokluyor onu kokluyor Resûlullahın beddua ettiği herifi parçalıyor. Bir şeyde yapamıyorlar. Çünkü kim kırırdasa ona saldıracak. Biliyorlar vaziyeti eyvah yakalandık en iyisi hiç kırırdamamak filan, dur bakalım bu koklayıp koklayıp ne yapacak? Filan diye. Kalksa ilk hareket edene saldıracak. Parçalıyor. Gitti. Resûlullah onun, bir başka şey okuyalım. Me-sele iyi anlaşılısın diye.

b. Müminlerin Dualarının Kabulü: Peygamberler, Mücahitler...

لِمُوسَىٰ بِالدُّعَاءِ عَلَىٰ فِرْعَوْنَ أَمَّنْتَ لَمَّا أذِنَ اللَّهُ
الْمَلَائِكَةُ، فَقَالَ اللَّهُ: «قَدْ اسْتَجَبْتُ لَكَ، وَدُعَاءَ مَنْ
جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»، ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ:
اتَّقُوا اللَّهَ أَذَى الْمُجَاهِدِينَ، فَإِنَّ اللَّهَ يَغْضَبُ لَهُمْ

كَمَا يَغْضَبُ لِلرُّسُلِ، وَيَسْتَجِيبُ لَهُمْ كَمَا يَسْتَجِيبُ
لَهُمْ دُعَاءَ الرُّسُلِ.

Lemmâ ezinallâhu li-mûsâ bi'd-du'âi 'alâ fir'avne emmeneti'l-melâiketü fe-kâlallâhü kad istecebtü le-ke ve du'âe mücâhide fî sebîllahi sümme kâle aleyhi's-salâtü ve's-selâmü İttekullâhe eze'l-mücâhidîne fe-in-nallâhe yağdabu le-hüm ke-mâ yağdabu li'r-rusuli ve yestecîbü le-hüm ke-mâ yestecîbü le-hüm du'âe'r-rusüli.

Bu hadîs-i şerîfte buyuruyor ki Peygamber Efendimiz:

Lemmâ ezinallâhu li-mûsâ bi'd-du'âi 'alâ fir'avne. Lemmâ. O zaman ki manasına. O zaman ki Allahu Teâlâ hazretleri izin verdi. *Li-mûsâ.* Musa aleyhisselam'a izin verdi. *Bi'd-du'âi 'alâ fir'avne.* Firavunun aleyhine dua etmesine izin verdi. *Du'âe lehu.* Bir kimsenin lehine dua etmek demek. “Üd'u lî” benim için dua ediver. Mekke'ye gidiyorsun, hacca gidiyorsun “Üd'u lî” benim için dua ediver. “li” ile kullanılırsa, lam harfiyle kullanılırsa lehe dua etmek demek. Güzel dua etmek demek.

Aleyhi olunca. *Alâ fir'avne*. Alâ ile gelince aleyhine demek. Yani beddua etmek demek.

Aleyhine dua etmek ne demek?

Beddua etmek demek. Gözün çıksın, boyun devrilsin, kafan kırılsın inşallah filan hani böyle, işte bunlar beddua. Şimdi Musa aleyhisselam'a Allah Firavunun aleyhine dua etmesine müsaade ettiği zaman, o da dua etti. Firavun çünkü çok zalim. Musa aleyhisselam da celalliymiş, asabi, celalli bir kimse. Duayı yaptı aleyhine Firavunun.

Firavun, Mısır'ın hükümdarı.

Ne olacak şimdi?

Musa aleyhisselam da işte bir mazlum tafenin başındaki bir insan.

Ne olacak vaziyet?

Devletin reisi. Orduları var, sarayları var, altınları var. Ehramların üstü altın kaplıymış ilk yapıldığı zaman Mehmet Ali. Dile kolay. Nereden buldular bu eski Mısırlılar bu kadar altını ya. Müzeleri altın dolu. Altından yapılmış, Firavunlar zamanından kalma eşyalar, büstler, şeyler, her taraf altın, altın, altın.

Nereden buldular?

Mısırın altı altın mıdır?

Neyse.

Emmeneti'l-melâiketü. Meleklerde âmin dediler. Bir Peygamber dua veya beddua ederse meleklerde âmin derse, devlet reisi filan olmak para etmez. Firavun hapı yuttu mu şimdi. Şimdiden hapı yuttu. Daha sonucu sonra çıkacak ortaya ama o bedduayı aldığı zaman, Firavunun orduları filan para etmeyecek artık. Nitekim de para etmedi. Boğuldu. Suyun içine kadar Allah onu dığıdık dığıdık Musa aleyhisselam'ı kovalattırdı. Ortada sular kavuştu birbirine. Suyun içinde başladı debelenmeye, bocalanmaya ordusuyla. O zaman aklı başına geldi. Bende Musa'nın tanrısına inandım, bende Müslümanlardanım. Geçmiş ola, geçti bak. Haa o zaman.

Fe-kâlallâhü. Aziz ve celil olan Allahu Teâlâ hazretleri. Musa aleyhisselam dua edipte melekler âmin deyince.

Kad istecebtü le-ke. Ben ya Musa senin duanı kabul ettim, bedduanı. Firavun aleyhine yaptığın duayı kabul ettim dedi. Buyurdu Allahu Teâlâ hazretleri.

Birde buyuruyor ki; senin duanı kabul ettim.

Ve du'âe mücâhide fî sebîlillahi. Allah yolunda cihat edeninde duasını kabul ettim. Mücahitin duasını kabul ederim. Duası makbul insanlardan birisi mücahittir. Birisi hacca, umreye giden insandır. Duası müstecaptır. Evinde çıkıp evine dönünceye kadar. Bizim Mehmet Ali evine dönünceye kadar anacığımı babacığımı bilmem akrabamı ziyaret edeyim diye, kabirleri mabirleri neyse, İstanbul'a uğradı mı? Uğradı. Anasının elini öptü, akrabalara uğradı, dualar etti, buraya gelinceye kadar duası makbul. Hesap çalışıyor. Keşke hacılar biraz böyle yolu çevirseler, uzatsalar. Benimde aklıma geldi niye ben yani bu Brisbane'e indim diye. Melbourne gitseydim, Sidney'e geçseydim, arkadaşlara dua ede ede dönseydim geriye diye, ama iş işten geçtikten sonra aklıma geldi. Evet, mücahitin duasını da Allah yolunda cihat edenin duasını da Allah kabul eder. Kural bu. Kabul ettim, bitti.

Onun için diyor ki Peygamber Efendimiz;

Sümme kâle aleyhi's-salâtü ve's-selâmü.

Böyle bu cümleyi söyledikten sonra Peygamber Efendimiz dedi ki;

İttekullâhe eze'l-mücâhidîne. Mücahitlere eza etmekten Allaha sığının. Allahtan korkun haa. Mücahitlere saygı gösterin, onlara eza etmeyin, üzecek bir davranışta bulunmayın haa dedi. Çünkü. *Fe-innallâhe yağdabu lehüm.* Allah onların hatırı için gazab eder. Onların gönüllerine göre gazap eder.

Ke-mâ yağdabu li'r-rusuli. Peygamberlerin hatırına, Peygamber düşmanlarına gazap ettiği gibi. Musa aleyhisselam'ın düşmanı Firavuna gazap ettiği gibi, mücahidin düşmanına da gazap eder. Mücahitleri ezalandırmak, üzmekten Allaha sığının.

Mücahit nasıl üzülür?

Mücahidin üzülmesi nasıl olur?

Durduk. Ya mücahidi hor görürsün, hakir görürsün, ya aleyhinde dedikodu, gıybet edersin. Ya karısına, çocuğuna zulmedersin. Evinde bıraktı hanımını, çocuğunu cihada gitti. Yok, başlarında çoluk çocuğunun, komşu eza ediyor, cefa ediyor. Veyahut ırzına, namusuna

gölge düşürecek işler yapmak istiyor vesaire vesaire yani. Mücahidin bedduası da tutar.

Ve yestecîbü le-hüm ke-mâ yestecîbü le-hüm du'âe'r-rusüli.

Peygamberlerin duasını kabul ettiği gibi, mücahitlerin duasını da kabul eder buyuruyor Peygamber sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz.

Tabi. *Allahu a'lemü bi-men yücâhidü fî sebîlihî.* Buyuruyor Peygamber Efendimiz.

Kimin Allah yolunda cihad ettiğini, en iyi Allah bilir. Ben Allah yolunda cihad ediyorum, asarım, keserim, yıkarım, yaparım bilmem ne filan. Palavrayı bırak.

Sen hakiki mücahit misin?

Sahte misin?

Bilmem ne?

Kepaze ettiler cihadı Afganistan'da, canına okudular.

Adam diyor ki; lütfen yapmayın, etmeyin, bilmem ne, ben şey değilim, halktan birisiyim, düşman değilim, bilmem ne. Takır, takır, takır, takır ceplerini arıyorlar, alıp gidiyorlar.

Sen haydut musun?

Mücahit misin?

Haydutsun. Yüzlerce kişiyi öldürdü o mücahit diye karşılanan, alkışlanan reislerden ismini söylemediğim, söylemeyeyim birisi. Hatta Araplardan bazı âlimler gitmişler, nasihat etmişler. Böyle yapmayın ya. 300 kişiyi yolda öldürüyor. Onlarda mücahit onlarda Ruslarla çarpışıyor. Bu herif daha güçlü kuvvetli. Rekabet veya kabile taassubu filan. Böyle şeyler oluyor. Kimin mücahit olduğunu Allah biliyor. Ben mücahidim. Sus edebini takın, dur bakalım.

Allah senin cihadını kabul edecek mi?

Senin niyetin hakiki mi, sahte mi?

Allah bilir.

Evet.

İkinci hadîs-i şerîf bu.

c. İblis'in İnsanoğluna Karşı Vesvesesi: Âdem'in Yaratılışından Günümüze

Üçüncü hadîs-i şerîf.

لَمَّا نُفِخَ فِي آدَمَ الرُّوحَ مَارَتْ وَطَارَتْ، فَصَارَتْ فِي
رَأْسِهِ، عَطَسَ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَقَالَ اللَّهُ
عَزَّ وَجَلَّ: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ».

*Lemmâ nüfiha fî âdeme'r-rûhu mâret ve
târat fe-sârat fî ra'sihî 'atase.*

Burayı okumayacaktım.

لَمَّا صَوَّرَ اللَّهُ آدَمَ تَرَكَهُ، فَجَعَلَ إِبْلِيسُ يَطِيفُ بِهِ
يَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَلَمَّا رَأَاهُ أَجُوفَ قَالَ: ظَفِرْتُ بِهِ خَلْقٌ لَا
يَتَمَالَكُ.

*Lemmâ savvarallahu âdeme terakehû fe-
ce'ale iblîsü yetîfu bi-hî yenzuru ileyhi fe-
lemmâ raâhü ecvefe kâle zafirtü bi-hî halkun
lâ yetemâ lekü.*

Bu remizli bir hadîs-i şerîf. Enes radiyalahu anh'ten.

Buyurmuş ki Peygamber Efendimiz;

Lemmâ savvarallahu âdeme. Âdem aleyhisselam'ı şekillendirdiği zaman Cenabı Hakk Teâlâ, yarattığı zaman. *Terakehû.* Şekillendirdi bıraktı.

Fe-ce'ale iblîsü yetîfu bi-hî. Burada *yetîfu* diye gelmiş, *yedîfu* rivayeti yani lügatta *yedîfu* da var, buda bir lügat olmuş oluyor. *Yetîfu*, tavaf etmek demek. İblis aleyhillâne Âdem aleyhisselam'ın etrafında dolanmaya başladı. Daha şekli yeni verilmiş, dolanmaya başladı böyle. Dönmeye başladı.

Yenzuru ileyhi. İnceliyor, bakıyor. Bu yeni yaratık, nasıl bir şey filan diye.

Fe-lemmâ raâhü ecvefe. Birde baktı ki içi boş. İçi boş olunca sapasağlam, sımsıkı, dop-dolu değil, içi boş. *Ecvef* içi boş demek. *Cevfi* boş demek. İçi olan demek. *Kâle zafirtü bi-hî.* Ben bunu haklarım, ben bunu yenerim dedi.

Halkun lâ yetemâ lekü. Kendisine hâkim olamayan, aciz yaratık. Ben bunu nasıl olsa haklarım dedi.

Enneûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Allah bizi şeytanın şerrinden korusun.

Kurt kuzuyu haklar mı Murat?

Haklar. Kuzu bir şey yapamaz kurda.

Peygamber Efendimiz diyor ki; insanoğlunun kurdu da şeytandır. Görünmüyor ama şeytan. Kurt gibidir. Kuzuyu yiyen kurt gibidir, haklayabilir.

Çare?

Birinci çare Allaha sığınmak. Yaradana-mıza.

Ya Rabbi! Beni sen yarattın. Beni koru Ya Rabbi! Bu kurttan ben korkuyorum. Bu canavar yiyecek beni. Parçalayacak beni. Aman Ya Rabbi! Beni koru.

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm Şeytandan Ya Rabbi! Beni koru. Birinci çare bu.

Sonra ikinci çare iyi Müslüman olmak.

Innehu leyse lehu sultânun 'alâ-llezîne âmenû ve'alâ rabbihim yetevakkelûn. (Nahl Suresi 99. Ayet)

İyi iman etmiş olan, Rabbına tam tevekkül eden kimselere şeytan dış geçiremiyor. İman edipte, Rabbına tevekkül edene dış geçiremiyor şeytan. Gücü kuvveti yok. Vesvese vermek istiyor oda tutmuyor. İmanlı kimse o bakımdan kurtuluyor. Ötekisini maskara gibi oynatır. Ayıcının, ayının burnuna halka takıp, def çalıp

oylattığı gibi şeytan ötekileri oynatır. Her türlü günahı işlettirir, sabah akşam, gece gündüz, ömür boyu günah. İşlettirir işlettirir kâfir yapar.

إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

İz kâle li'l-insâni ükfur fe-lemmâ keferâ.
Şeytan ona der ki; kâfir ol kâfir ol. Bak şu şu şu mesela var, şu şüpheli bu şüpheli değil mi yani. Sen boş ver imanı, kâfir ol der. Vesveseyi verir, filozofların lafları bilmem kimlerin bilmem neleri derken, yalan yanlış fikirlerle, küfre, kâfir ol, kâfir ol, bak bu daha akıllı mantıklı yol işte, serbest olursun bilmem ne filan.

Kâfir olduğu zaman;

Fe-lemmâ kefera kâle innî berîün minke.
Ben senden uzağım haa. “*Innî ehâfullâhe rabbe'l-âlemîne.*”³ Ben âlemlerin Rabbinden korkarım. Benim senin yaptığınla bir ilişkim yok der, geri çekilir. Bre melun, sen az önce kâfir ol demedin mi?

³ 59/Haşr, 16.

Dedi. Şimdi Allah'tan korkarım diyor. Yalan. İşi gücü yalan dolan. Ama yani sen yaptın diyor. Ben teklif ettim, sen yaptın diyor, suç senin diyor. Suç hem onun, hem teklifi kabul edenin. Hem şeytanın, o cehenneme gidecek, ebedî cehennemde yanacak, hem de şeytana kananın.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi, zayıf mahlûklarız bir bakıma, içimiz zayıf, boş, kof. Kafamız kof.

Ne yapmamız lazım?

Allah bizi korur. Allaha tevekkül edelim. Yoksa bu şeytan aldatır. Hacıya da aldatır, hocayı da aldatır, imamı da aldatır, müezzini de aldatır, müftüyü de aldatır, cemaati de aldatır, herkesi aldatır. Çocuğu da aldatır, büyüğü de aldatır. Yolda gelirken Cihan'a biraz ben şeytanın kimleri, nasıl aldattığını bir iki misalle söyledim. Çocuğu aldatır, yatağa altını kirlettirir. Uykuda, bak burası ne kadar güzel, hadi işini gör burada derken, salıverirse birde bakar ki ohh gitti. Anası şimdi sabahleyin bir sürü azar şey. Ya niye kalkmadın da bilmem nedir de filan. Efendisine der ki; biz bu çocuğa akşam yatarken karpuz yedirmeyelim. Kavun

yedirmeyelim bilmem ne. Ondan sonra geceleyin kaldıralım. Çünkü bu tutamıyor şeyleri, vanaları henüz daha kuvvetlenmemiş filan diye, tedbir ara.

İçimiz boş olduğundan, kof olduğundan, zayıf olduğumuzdan, şeytan bize heveslenmiş ben bunu aldatırım demiş.

Allah bizi korusun. Allah imanımızı kuvvetli eylesin. Rabbimize tam tevekkül edelim. Bu diyarı küfürden, ben burada kalıyorum ama davet ettiniz, mecburum bende biraz kalmaya. Burada kalıyorum ama her gün doğrumu yapıyorum, yanlış mı yapıyorum, niye burada kalıyorum da, Pakistan da değilim, Malezya da değilim, daha başka bir İslam ülkesinde değilim diye, böyle gördükçe. *Şeyatinül insi vel cin*. İnsanların şeytanlarını ve cinlerin şeytanlarını gördükçe böyle içim cızz ediyor. Tabi ben gitsem giderim. Tamam. Benim için hava hoş. İmkân var. Ben hemen yarın kalkar giderim.

Peki, siz ne yapacaksınız?

Siz, sizde belki gidersiniz ama yani buralara gelmişsiniz, iş tutmuşsunuz, böyle benim ki kadar kolay değil, sizin işiniz.

Allah bizi korusun. İnşallah şurada bir güzel kendimize bir toplum şey yaparsak, şerlerden, şeytandan biraz uzak durabiliriz. Bak burası bizim camimiz, kiralık ama camimiz. Capalaba semtini seçmişiz. Şehre giden arkadaşlar diyor ki; ay anam bugün şehre gittim, vay be çok fena şehir diyor. İyi ki biz kıyıda kenardayız diyor, o kadar fitne, fesadı, şerri, şeytanı çok görmüyoruz diyor. Şöyle sakın bir yerde, hem şehirde hem köyde gibi yaşıyoruz, ateşin kenarında.

Cenâb-ı Hakk tevîkîni refîk eylesin. İbadetine müdavim eylesin. Çocuklarımızı korusun. Biz camiye geliyoruz.

Çocuklarımız ne olacak?

Torunlarımız ne olacak?

Çocuklarımız kimleri seçecek, beğenecekte kimlerle evlenecek?

Ondan sonra, ondan olan çocuklar, okullarda, Türkçeyi bilmeyecekler, bende onları tam okutamayacaksam, bunların elinde yetişecekler. Bunlara benzeyecekler, anasını babasını beğenmeyecekler. Ah ya babamda sakallı, şalvarlı, eski kafalı, Türkiye'den gelmiş,

işte bu ortamı bilmiyor, acemi, bilmem ne, biz burayı iyi biliyoruz.

Bu çocuklar sonra ne yapacaklar yani?

Allah zürriyetimizi korusun. Kıyamete kadar bizleri ve zürriyetimizi hep böyle ehli iman eylesin. İmandan sonra küfre düşürmesin. İzzetten sonra zillete uğratmasın. İbadetten sonra günaha bulaştırmamasın. Helal yerken harama düşürmesin. Rızasına uygun yaşamayı nasip etsin. Hatta bir güzel tarafı, ben bu diyarlarda İslam'ı temsil edeceğim, yayacağım. Buralara da Müslüman lazım. İslam'ı yaymak gerekiyor. Araplar sahâbe-i kirâm Arabistan da dursalardı, İslam'ı kim öğretecekti?

Nasıl yayılırdı Orta Asya'ya, Anadolu'ya, Afrika'ya, bilmem İran'a?

Buralara da böyle dünyanın başka yerlerine de gitmemiz lazım. Camiler açmamız lazım. Medreseler açmamız lazım. İslam'ı tebliğ etmemiz lazım. Tamam. O zaman mücahit olursun. Mücahit fisebilillah olursun. O zaman Cenâb-ı Hakk duanı kabul eder, yardım eder, korur. Allah'ın dinine yardım edersen;

﴿۷﴾ إِنَّ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

In tensurullâhe yensurküm. (Muhammed Suresi 7. Ayet). Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, Allah'ta size yardım eder. *Ve yü-sebbit akdâmeküm.*⁴ Ayaklarınızı altını kaydırtmaz. Sapasağlam basar, sapasağlam yürür, sıratı geçer, cennete girersiniz.

Allah bizi cehenneme düşmeden, hesaba uğramadan, hesapsız, kitapsız, sorgusuz, sualsiz, azapsız, doğrudan doğruya cennete girenlerden eylesin.

Bi-hürmeti habîbihi'l Muhammed-i Mustafa sallallahu aleyhi vessellem ve bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

⁴ 47/Muhammed, 7.